

ԳՐ. ԶԱՆԶԵԱՆԻ 25 ԱՄԵԱԿ

1899 թ. նոյեմբերի 20 ին, Մոսկովայում տօնուեցաւ և մի ուրիշ յօրելեան—դա պ. Գրիգոր Զանշեանի քսանհինգամեակն էր:

Պ. Զանշեանը թէև հայերէն լեզուով գրեթէ ոչինչ աշխատութիւն չէ տուել մեզ, սակայն ռուս հասարակութեան մէջ նա յայտնի է որպէս մի ընտիր և եռանդոտ հրապարակաս. նորա «ЭПОХЫ ВЕЛИКИХЪ РЕФОРМЪ» 7-դ թէ 8 դ տպագրութեան է արժանացել կարճ ժամանակուայ ընթացքում: Բայց մանաւանդ նա յայտնի է իւր «БРАТСКАЯ ПОМОЩЬ» նշանաւոր ժողովածուի հրատարակութեամբ, որ երկու-երեք տարուայ ընթացքում արդէն երրորդ անգամն է տպագրուում և որի արդիւնքով բաւական թուով հայ որբանոցներ են բացուած Տաճկա-Հայաստանում:

Խմբագրութիւնս պարտք համարեց շնորհաւորել աղնիւ գործչի յօրելեանը հետեւեալ հեռագրով.

Մոսկուա, իրաւաբան Մամիկոնեանին.

Ողջունում ենք աղնիւ գիտնական Գրիգոր Զանշեանի քսանհինգամեայ փառաւոր ծառայութիւնը գիտութեան:

† Ս. ԳՈՒԼԱՄԻՐԵԱՆՑ

Ընդամենը մի երկու վեցամսեայ հանդէսներ ունէինք հայերէն լեզուով և նոցանից մէկն էլ դադարեց այս օրերս նորա հրատարակչի մահուան պատճառով:

«Արաքս» գեղարուեստական հանդիսի հրատարակիչ Սիմէոն Գուլամիրեանցը կարճատեւ հիւանդութիւնից յետոյ, իւր հայրենի Երևան քաղաքում, կնքեց իւր երկրաւորը և հայ ընթերցող ժողովուրդը զրկուեցաւ իւր

միակ գեղեցիկ պատկերազարդ հրատարակութիւնից, որ գոնէ ժամանակի ընթացքում մի շարք գրքերով բաւականութիւն է տուել ժողովրդի գեղարուեստական ճաշակին:

Հանգուցեալը հազիւ միջնակարգ կրթութիւն ունէր. բայց իւր անխոնջ աշխատասիրութեան շնորհիւ կարողացաւ ստեղծել մի զուտ գեղարուեստական հանգէս, որ շարունակեց մինչև իւր մահը, թէպէտ շատ անկանոն կերպով, այնպէս որ տարեկան երկու գրքի փոխարէն հազիւ մէկն էր լոյս հանում:

Յանկալի է, որ նորա հրատարակութիւնը անցնէր մի հմուտ անձնաւորութեան ձեռքը:

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ ՆՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

■ Մեր աշխատակից պ. Ե. Շահազիզը Նախիջևանից գրում է մեզ. — «Շտապում եմ աւետել ձեզ շատ ախորժելի լուր. Նալբանդեանցի գրուածներից մէկը, որ մինչև ցայսօր կորած էր համարւում, գտնուած է, և դորա մի օրինակը այժմ գտնւում է մեր ձեռքին: Այդ «Աղջակ»-ն է գրաբառ բանաստեղծութիւններից և մի մեծ քերթուածից — «Արկածք նախահօրն»: Սոքա բոլորը ևս գրուած են ընտիր գրաբառով և բանաստեղծութեան ճշմարիտ հոգւով և քանքարով: Մարդ չէ կշտանում կարդալով, այնքան գեղեցիկ է, նուրբ և թարմ. կարծես «Դրախտ կորուսեալ» քերթուածի մի հրաշալի կտորը լինի: Կարծում եմ, որ դա մի մեծ գիւտ է մեր գրականութեան համար, և եթէ ինչպէս հարկն է հրատարակուէր, մեծ «ֆուրոր» կանէր:» Կսպասենք որ պ. Շահազիզը իրեն յատուկ եռանդով շուտով հասարակաց սեղանի վերայ դնէ այդ թանկագին աւանդը:

■ Գեր. Մակար եպիսկոպոս Բարխուտարեանցը